

W dniu 8 marca 2021 r. kancelaria Romanowski i Wspólnicy w imieniu Pana Sędziego Igora Tuleyi złożyła do Sądu Rejonowego dla Warszawy Żoliborza w Warszawie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wniosek o nakazanie Prezesowi Sądu Okręgowego w Warszawie Piotrowi Schabowi natychmiastowego dopuszczenia Pana Sędziego Tuleyi do orzekania. Prezes Schab odmawia dopuszczenia Pana Sędziego Tuleyi do orzekania powołując się na tzw. uchwałę tzw. Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z 18.11. 2020 r., na podstawie której Pan Sędzia Tuleya został zawieszony jako sędzia.

W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie wykazujemy, że tzw. uchwała tzw. Izby Dyscyplinarnej SN jest orzeczeniem nieistniejącym, a więc nie stanowi podstawy dla odmowy dopuszczenia Pana Sędziego Tuleyi do orzekania. Fakt, iż tzw. Izba Dyscyplinarna SN nie jest sądem wynika z **ugruntowanej już linii orzeczniczej** Trybunału Sprawiedliwości UE (wyrok TSUE z 2.03.2021 r., C-824/18; wyrok TSUE z 19.11.2019 r., C-585/18, C-624/18, C-625/18; postanowienie TSUE z 8.04.2020 r., C-791/19) oraz „starych” izb polskiego SN (wyrok SN z 5.12.2019 r., III PO 7/18; uchwała połączonych Izb SN z 23.01.2020 r., BSA 1-4110-1/20; postanowienie SN z 11.08.2020 r., I KK 90/19). W konsekwencji ugruntowanej linii orzeczniczej TSUE i starych izb SN, statusu sądu odmówił tzw. Izbie Dyscyplinarnej SN Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w postanowieniu z 24.02 2021 r. (sygn. akt II AKz 1394/20).

Prezes Schab stawia się ponad prawem odmawiając respektowania orzeczeń TSUE i SN. Postawa prezesa Schaba jest niegodna sędziego, dla którego prawo, a nie oczekiwania władzy wykonawczej, powinny stanowić jedyne kryterium postępowania. Prezes Schab rażąco narusza prawa Pana Sędziego Tuleyi jako sędziego, jako pracownika i jako osoby, a w szczególności art. 64 ust. 1 Konstytucji RP, art. 10 Kodeksu pracy w związku z art. 86 Prawa o ustroju sądów powszechnych, art. 178 ust. 2 Konstytucji RP, art. 91 Prawa o ustroju sądów powszechnych oraz art. 13 w związku z art. 84 i 85 Kodeksu pracy, art. 23 Kodeksu cywilnego. Bezprawne uniemożliwianie Panu Sędziemu Igorowi Tuleyi wykonywania zawodu sędziego może stanowić przestępstwo z art. 218 § 1a Kodeksu karnego polegające na złośliwym i uporczywym naruszaniu praw pracownika.

Bezwzględne nakazanie przez Sąd Pracy prezesowi Schabowi dopuszczenia do orzekania Pana Sędziego Tuleyi jest niezbędne także dla ochrony interesu publicznego. Bezprawna odmowa dopuszczenia sędziego do orzekania bezpośrednio narusza prawa obywateli do sądu. Bezprawna odmowa dopuszczenia Pana Sędziego Tuleyi do orzekania może oddziaływać na bezstronność i niezawisłość innych sędziów wywołując tzw. efekt mrozący. Świadomość innych sędziów, że mogą znaleźć się w sytuacji analogicznej do sytuacji Pana Sędziego Tuleyi, jeżeli nie będą orzekać zgodnie z oczekiwaniami partii rządzącej, w sposób rażąco podważa niezawisłość sędziowską, w tym w zakresie spraw, których rozstrzygnięciem zainteresowana jest władza wykonawcza i partia rządząca. Każdy dzień zwłoki w przywróceniu Pana Sędziego Igora Tuleyi do orzekania pogłębia strach oraz poczucie niepewności innych sędziów w zakresie tego, czy oni również nie znajdą się w analogicznej sytuacji.

prof. dr hab. Michał Romanowski
adwokat